

дилъ. Между турскитѣ пѣсни на една негова ржкописна сбирка, сега въ софийската Народна библиотека, сж помѣстени и нѣколко негови български пѣсни на кюстендилско нарѣчие. Тия пѣсни авторътъ е озаглавилъ „Шарки болгаръ“ (български пѣсни), по народността на кюстендилкото не турско население. Ето една двуезична (българската часть на кюстендилски говоръ) пѣсень на Кятипъ-оглу-Мустафа, съчинена на 1849 год.:

1.

Дилберън елънде тести,
Яръндан селямън къести.
Тако ти велички пости,
Помилуй, погледуй мене,
Я съм сиромѣ сираче!

2.

Дилберън елънде кашик
Я тебе бар нели съм ашик.
Тако ти заминалио божик,
Помилуй, погледай мене,
Я съм сиромѣ сираче!

3.

Дилберън фустани богасй,
Изгорѣ мене, кога си,
Каде си, ти моя си.
Помилуй, погледай мене,
Я съм сиромѣ сираче!

4.

Ашаданъ гелийоръ Кочй,
Сърмая бензейор сачи.
Тако ти църните очи,
Помилуй, погледуй мене,
Я съм сиромѣ сираче!

5.

Витошун евине япънѣ
Коюна гирсъм о яна.
Тако ти свети Йована,
Помилуй, погледай мене,
Я съм сиромѣ сираче!

1849 г.

№ 141. **Монастирь Св. Архангелъ Михаилъ**
(Велешко).

Обѣднѣлиятъ монастирь Св. Архангелъ моли прѣзъ 1849 г. за помощъ Александра Екзарха въ Цариградъ. Просба-та се намира въ Етнографския музей, инв. № 5080. Извличамъ отъ нея слѣднитѣ редове:

„Мы долупотписати препокорнѣйше припадаме ѣ смиренно просимъ; недостаткитѣ наши са огромни; а при това може быть что и Вашему Высокородію! са явни, които во кругъ цѣлой Болгаріи и Македоніи до днеска бѣды разоренія са свирепствовали... Сега обаче на доважданъ од ново на тае Епархія; наш Высокопреосвященній Господин Ауксентіе! като любител своего рода — особенно Славяно-болгарин, пре-